Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

119. szám | *Bhaimī Ekādaśī* | 2026. január 26.

1 Menjetek Vṛndāvanába!
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
Kutatás Navadvīpa-dhāma Után
Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura
2 Nitāi és a Hatalmas Kobra
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja
4 A Gyönyörű Nityānanda Rāma
Śrīla Narahari Cakravartī: Śrī Bhakti-ratnākara – részlet
Nitāi Dicsősége
Śrīla Murāri Gupta: Caitanya-carita Mahākavya – részlet

Menjetek Vṛndāvanába!

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Anélkül, hogy valaki az Úr Caitanya és Nityānanda áldásában részesülne, fölösleges Vṛndāvanába mennie, mivel amíg az elméje nem tiszta, nem láthatja Vṛndāvanát, még akkor sem, ha odamegy.

Vṛndāvanába menni igazából azt jelenti, hogy a *Bhakti-rasāmṛta-sindhu*, a *Vidagdha-mādhava*, a *Lalita-mādhava* és más könyveik olvasása révén menedéket keresünk a hat *gosvāmīnál*. Az ember így értheti meg Rādhā és Kṛṣṇa transzcendentális szerelmi kedvteléseit. *Kabe hāma bujhaba se yugala-pirīti*. Rādhā és Kṛṣṇa szerelme nem közönséges emberi kapcsolat, hanem teljes mértékben transzcendentális. Ahhoz, hogy megérthessük Rādhāt és Kṛṣṇát, imádjuk Őket, és szerető szolgálatukat végezzük, Śrī Caitanya Mahāprabhu, Nityānanda Prabhu és az Úr Caitanya közvetlen tanítványai, a hat *gosvāmī* irányítására van szükségünk.

Śrīla Prabhupāda: *Śrī Caitanya-caritāmṛta*, *Ādi-līlā* 8. fejezet, 31. vers Magyarázat

Kutatás Navadvīpa-dhāma Után

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

Ó, *bhakták*! Minden más vágyat és gondolatot feladva most próbáljátok megtalálni e nagyszerű *tīrtha* elveszett helyeit! A ti kutatásotok nem lesz olyan nehéz, mint az a kutatás, amit Bhāskarāchārya vagy Āryabhaṭa asztrológusok végeztek! Ők közönséges tudósok voltak, s így – miközben anyagi dolgokat vizsgáltak – számtalan nehézségen kellett keresztülmenniük, sok anyagi gépet kellett feltalálniuk. Ó, *bhakták*! Ti, akik őrülten vágytok az Úr Nityānandára! Nektek semmi közötök nincs az anyagi világhoz, s ha akarjátok, bármit könnyedén megtehettek! Ha csak egyszer is az Úr Nityānanda lótuszlábai elé borultok és imádkoztok, akkor elérhetitek a transzcendentális Śvetadvīpa lakhelyét úgy, ahogyan egy balzsamdiót fogtok a kezetekben. Śrī Pañca-tattva kegyesen megmutat majd minden helyet, ha lelki hajlékán, a földön hemperegve így kiáltotok sírva:

„Ó, Gaurāṅga! Ó, Viṣṇupriyā! Ó, Úr Nityānanda! Ó, Úr Advaita! Ó, Gadādhara! Ó, Śrīnivāsa!”

Ó, *Vaiṣṇavák*! Ne várjatok hát tovább!

– Sri Sundarananda Vidyavinode (szerk.): Śrī Bhaktivinoda Vāṇī Vaibhava. Sri Bhumipati Das (ford.) Touchstone Media. Vrindavan, 2002.

Nitāi és a Hatalmas Kobra

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Ma határtalan keggyel rendelkező *patita-pāvana* Śrī Nityānanda Prabhu szent megjelenési napját ünnepeljük. *Nitāi amar dayāra avadhi*, énekli Śrīla Vṛndāvana dāsa Ṭhākura. Az *avadhi* határt jelent. Ha létezik bármilyen határ, akkor Nitāi kegye a legvégső határ. Ennél nincs hatalmasabb kegy! Ha megkapjátok Nitāi kegyét, akkor ki tudná megbecsülni, hogy mi fog történni veletek? Ha valaki olyan szerencsétlen, annyira balszerencsés, hogy nem tudja Nitāi *bhajanáját* végezni, akkor milyen helyzetben van? *Nitāi nā bolilo mukhe, majilo saṁsāra-sukhe*: ha nem mondja ki Nitāi Nevét, ha nem könyörög Nitāi kegyéért, ha nem szolgálja Nitāit, akkor ebben a *saṁsāra-sukhában*, az anyagi élvezetben van része. Aztán pedig *sei paśu baḍa durācāra*: ő egy *paśu*, egy ürülékevő állat.

Dvāpara-yuga

Ennek a Nityānanda Rāmának ajánlom a hódolatomat! Nityānanda *ananta*, végtelen. A *bala-līlājában*, fiúkorában végzett kedvtelésében az apját Hāḍāi Ojhānak, az anyját Padmavatīnak hívták, a falu pedig, ahol megjelent Ekacakrā-grāma. Ha Navadvīpába mentek, akkor ellátogathattok oda. Néhány évvel Nityānanda születése után Hāḍāi Ojhānak és Padmavatīnak született egy másik fia; Bāṅkā Rāya. A *banka* azt jelenti hogy három helyen meggörbül: *śyāmasundara tri-bhanga lalita*. A Rāya pedig Rādhārāṇīra utal. A Bāṅkā Rāya így Śyāmasundara és Rādhārāṇī egyben, Śyāma és Rādhārāṇī keveredése, Gaura. Gyerekkorukban a két testvér Ekacakrā faluban játszott, a falu közelében pedig ott folyik a Yamunānadi. A fiúk különböző *līlākat*, *kṛṣṇa-līlākat* és *rāma-līlākat* mutattak be.

Az egyik nap elmentek Mayureshwarába, az anyai nagyapjuk falujába, és épp az egyik faluhoz közeli dzsungelbe akartak menni, amikor az egyik helybeli így szólt Hozzájuk: „Ne menjetek oda! Abban a dzsungelben egy hatalmas mérges kobra él. Bárki, aki odamegy, az sosem fog visszatérni! A kobra lenyeli!" Nityānanda nem is hallgatott rá, s bementek az erdőbe, majd meg is találták a kobrát egy *tamāla* fa alatt, ami a csukját kiterjesztve és sziszegve előjött. De Nityānanda egyáltalán nem félt és nem is zavarodott össze. Felemelte a karjait ls így szólt: „Hé, te ostoba gazember! Maradj ott! Ki vagy? Miért zaklatod az ártatlan állatokat és az embereket?" Nityānanda Prabhu Nāgarāja Ananta, az összes kígyó királya, így amikor megálljt parancsolt, a hatalmas kobra meg is állt, és elkezdte a *dvāpara-yugáig* visszanyúló történetét elmondani.

A Pāṇḍavák Ekacakrāban

Dhṛtarāṣṭra legidősebb fia, Duryodhana egy nagyon tisztességtelen ember volt. Készítetett egy házat sellakból, aztán az öt Pāṇḍava testvérre és az anyjukrat akarta azt gyújtani. De *kṛṣṇa-rakṣati*, Kṛṣṇa megvédte őket, és így sértetlenül elmenekültek. A Pāṇḍavák *kṣatriyák* voltak, de ezután *brāhmaṇának* álcázták magukat és így vándoroltak. Egyszer megérkeztek Ekacakrā faluba, ahol az anyjukkal együtt egy szegény *brāhmaṇa*, Vedāśraya házában éltek.

A *Mahābharata* megemlíti, hogy először egy Ekacakrāhoz közeli helyen voltak. Ez a hely ma is létezik, Pāṇḍavatāla a neve, Vyāsadeva is itt találkozott a Pāṇḍavákkal. Ő mondta nekik, hogy egy hónapig maradjanak a Vedāśraya nevű *brāhmaṇa* házában, aki – habár igen szegény volt – megosztotta velük a háza felét, a másik felében pedig ő élt a feleségével, a fiával és a lányával. Minden nap ment és alamizsnát koldult. Semmi nem volt a házában.

Néhány démon ment a faluba és okozott zavart, állatokat és embereket ettek meg. Az egyikük Bakāsura volt [nem ugyanaz, akit Kṛṣṇa ölt meg Vṛndāvanában], mindenkit rémületben tartott. Azért, hogy a váratlan támadásait kikerüljék, a falusiak felajánlották, hogy minden nap egy embert és valamennyi ételt adnak neki. Így aztán nem volt gondja, hogy élelmet találjon, s cserébe nem támadta meg a falusiak állatait. Azért, hogy a megállapodásnak eleget tegyenek, minden nap más adott ételt és embert a démonnak. Olyan sokan éltek a faluban, hogy így egy-egy család több év alatt került sorra. Volt egy beosztás, és a falu dobosa minden nap bejelentette, hogy ki következik Bakāsura ellátásában.

Amíg a Pāṇḍavák *brāhmaṇának* álcázva ott éltek, négyen minden nap mentek alamizsnát gyűjteni, az ötödik fiú pedig otthonmaradt Kuntīval. Az egyik nap, amikor Bhīmā maradt otthon az anyjával, jött a dobos, ütötte a dobját és kihirdette: „*Bakāsurapālival* kapcsolatban holnap Vedāśraya *brāhmaṇán* a sor, ő fog Bakāsurához menni!" Amikor a család ezt meghallotta, a feleség nagyon nyugtalan lett. Semmi nem volt a házban, hogyan tudták volna elrendezni, hogy a démon ehessen? Valahogyan a *brāhmaṇa* koldulásából és abból, amit a feleség az apjától kért, lett elég, hogy a démon

egyen. De a probléma az volt, hogy egy embert is kellett küldeni, hogy Bakāsura megegye. Ki menjen? Négyen voltak a családban: a *brāhmaṇa*, a *brāhmaṇi* felesége, a tízéves fiuk, Vidyādhara és a nyolcéves lányuk, Bhanumati.

– Én megyek! – mondta a *brāhmaṇa*.

– Nem, nem! Én fogok menni! – felelte a fiú, s erre mind sírni kezdtek.

Kuntī, amikor meghallotta, hogy valaki sír, azonnal odaszaladt és így kérdezte őket:

– Mi történt veletek? Miért sírtok?

Elmondták neki, mi történt, ő pedig így nyugtatta meg a családot:

– Ne aggódjatok! Nektek csak egy fiatok van, nekem öt. Küldök egyet én. Bhīmāt fogom elküldeni. – Kuntī tudta, hogy Bhīmā mennyire erős, és hogy könnyedén meg tudja ölni a démont. Így folytatta:

– Ne aggódjatok! Ti segítettetek nekünk, amikor balszerencse ért minket, most, a bánatotok idején nekem kell segítenem!

Odahívta a fiát, Bhīmāt, és elmondta neki, mi a helyzet:

– Bhīmā, azért sírnak, mert a fiuk akar menni, hogy Bakāsura démon eledele legyen. Ő nem mehet, neked kell menned! Segítettek nekünk, amikor bajban voltunk, s most, hogy veszélyben vannak, nekünk kell segíteni rajtuk.

– Rendben, elmegyek! – felelte Bhīmā nagyon boldogan.

Bakāsura halála

A Bakāsurának szánt étel óriási mennyiség volt. 190 ezer kilogram főtt rizs, egy szekérnyi *maṇḍā-piṭhā* nevű sütemény, két bivaly, ami a szekeret húzta és egy ember. Bhīmā így szólt:

– Nagyon jót fogok ma enni! Milyen sok rizs és egy szekér *maṇḍā-piṭhā*! Végre eleget ehetek! Ezt mind megeszem és megölöm a démont.

Bhīmā nagyon örült, s ahogy hajtotta a szekeret és közben ette a *maṇḍā-piṭhākat*, így kiabált:

– He, *duṣṭa rākṣasa*, te ostoba gazember! Bújj elő, gyere elő!

Bakāsura jött is, meglátta, hogy valaki eszi az ételét és hallotta, ahogy ez a valaki sértő szavakkal beszél róla. „Ki ez?" – gondolta, majd kitépett néhány fát és Bhīmához vágta, aki viszonzásul ugyanezt tette. Ezzel egy rendkívül ádáz csata vette kezdetét, aminek a végén Bhīma megölte a démont, elindult vissza az anyjához.

Időközben Arjuna visszatért a koldulásból, és látta, hogy Bhīma nincs ott.

– Anyám, hol van Bhīma? – kérdezte Kuntīt, aki mindent elmondott neki, azt, hogy Bhīmának el kellett mennie Bakāsurához. „A bátyám egyedül fog harcolni a démonnal, és lehet, hogy bajba kerül. Mennem kell, és segítenem kell neki!" – gondolta, majd így szólt az anyjához:

– Te maradj itt, kérlek! A testvéreim hamarosan megérkeznek. Én megyek, és segítek Bhīmának.

Arjuna észrevette az úton a szekér kerekének a nyomait, és elindult felfelé. „Eltart egy ideig, amíg odaérek, Bhīma pedig nagy veszéllyel néz szembe. Mit csináljak?" – töprengett, majd úgy döntött, hogy kilövi a *nāga-pāśa-astrát*, a kígyó nyilat.

– Menj, és kötözd meg azt a démon Bakāsurát! – mondta a kígyónak, és továbbment. Ezután találkozott Bhīmával, aki elmondta neki, hogy a démon már halott.

– Menj vissza az anyánkhoz! – mondta Arjuna. – Én meg, mivel kilőttem a kobra nyilat, megyek, elintézem, nehogy megmarjon valakit és bajt okozzon.

Ezután megtalálta a kígyót és így utasította:

– Rendben, kobra! Maradj itt ez alatt a *tamāla* fa alatt.

– Jó, nem megyek sehova, de hogy maradok életben, mit fogok enni? Csinálj valamit, hogy legyen ennivalóm!

– Ne menj el a *tamāla* fa alól! Ha valaki véletlenül idejön hozzád, azt lenyelheted. De ne menj el és ne zavarj senkit!

– Azóta is követem Arjuna utasítását! – mondta a kobra Nitāinak, aki pedig a következőképp utasította:

– Ne csináld ezt többé! Ártatlan állatokat és embereket ölsz meg, és ez nem jó! Maradj ebben a lyukban és ne gyere elő! Maradj benne, ott a *tamāla* fa alatt! Ne bánts senkit!

– Hogyan fogok életben maradni? Mit fogok enni? – kérdezte a kobra.

– Az emberek ide fognak jönni, imádatot fognak bemutatni neked, és rengeteg ételt hoznak majd!

Nityānanda Prabhu utasítását követve a hatalmas kobra ott is maradt a lyukban, Nityānanda Prabhu pedig levette az egyik fülbevalóját, és rátette a nyílásra, s így takarta be. Ettől a naptól kezdve van Nityānanda Prabhunak nem kettőm hanem csak egy fülbevalója, *eka kuṇḍala*. A fülbevaló pedig, amit a lyukra helyezett idővel megnövekedett, egy nagy kőtömbbé vált, az emberek egy kis templomot is építettek fölé. A hely még mindig megvan, *kuṇḍala-talaként* ismerik, és járnak oda, imádják a kobrát, illetve ételt is ajánlanak neki.

A Gyönyörű Nityānanda Rāma

Śrīla Narahari Cakravartī:
Śrī Bhakti-ratnākara – részlet

(kāmoda-rāga)

prabhu nityānanda rāma rūpe guṇe anupāma
padmāvatī-garbhe janamilā
nija gaṇa laiyā saṅge dvādaśa vatsara raṅge
śrī-ekacakrāya vilasilā

A páratlan tulajdnoságokkal és a szépséggel rendelkező Úr Nityānanda Rāma Padmavatī méhéből született meg, s gyermekkori barátaival a kedvteléseit tizenkét évig élvezte Ekacakrában.

gorā avatīrṇa haile sannyāsīra saṅga chale
bāhira ha-ila ghara haite
tīrtha paryaṭana ka're viṁśati vatsara pare
ānande ā-ilā nadīyāte

Amikor at Úr Gaura alászállt ebbe a világba, akkor az Úr Nityananda, azzal az ürüggyel, hogy egy *sannyāsī* társa lett, elment otthonról, és sok-sok szent helyre eljutott, majd tizenkét évvel később örömmel lépett be Nadīyāba.

pā'yā prāṇa gorācāṅde paḍi se premera phānde
daṇḍa kamaṇḍalu phele dūre
sadā māti' saṅkīrtane kṣetre cale prabhu-sane
prabhu daṇḍa tina khaṇḍa kare

Az Úr Gauracandra volt az élete, s beleesett az Általa felállított istenszeretet csapdájába. A *daṇḍát* és a *kamaṇḍalut* eldobta, s a szíve állandóan a *kīrtanába* merült. Elkísérte Mahāprabhut *Jagannātha-kṣetrába* és három darabra törte Mahāprabhu *daṇḍáját*.

prabhura ādeśa mate gauḍe āsi' kṣetra haite
prabhu-mano-hita karma kailā
dāsa narahari gati vasu jāhnavāra pati
yā're tā're prema bilāilā

Az Úr Gauracandra utasítására elhagyta *Jagannātha-kṣetrát* és visszatért *Gauḍa-deśába*. Mindig azon igyekezett, hogy az Úr Gauracandra szíve vágyát beteljesítse, s ingyen osztotta az eksztatikus istenszeretetet. Ő Jāhnavā és Vasudhā férje és Narahari dāsa menedéke! ❁

– Śrī Narahari Cakravartī: *Śrī Bhakti-ratnākara*. Gaudiya Mission. Bagbazar, Calcutta. 1987.
– Az Úr Gaurāṅgát és az Úr Govindát dicsőítő dalok. Ismeretlen fordító. In: Vaiṣṇava Folio Archives, Sri Narasingha Caitanya Matha (szerk.) dn.

Nitāi Dicsősége

Śrīla Murāri Gupta:
Caitanya-carita Mahākavya – részlet

avadhūto mahā-tejā nityānando mahattamaḥ
baladevāṁśato jāto mahā-yogī svayaṁ prabhuḥ

Śrī Nityānanda Prabhu Baladeva teljes kiterjedése. Habár a leghatalmasabbnál is hatalmasabb, egy *avadhūtaként* és nagyszerű misztikusként jelenik meg. Valójában viszont Ő Maga a Legfelsőbb Úr, minden kiáradás eredete.

na tasya kula-śīlāni karmāṇi vaktum utsahe
api varṣa-śatenāpi bṛhaspatir api svayam

Még Bṛhaspati, a rendelkezésére álló több száz évével sem próbálja meg jellemezni Śrī Nityānanda jellemét és cselekedeteit.

vaktuṁ neśe 'pare kiṁvā vayaṁ hi kṣudra-jantavaḥ
śrī-kṛṣṇa-dvitīyaś cāpi gaurāṅga-prāṇa-vallabhaḥ

Ha egy ilyen nagyszerű személyiség képtelen leírni az Úr Nityānanda tulajdonságait, akkor mit is mondhatnánk az olyan jelentéktelen élőlényekről, mint amilyenek mi is vagyunk? Ő Śrī Kṛṣṇa után a második, és kedvesebb az Úr Gaurāṅgának, mint a saját élete. ❁

– Murari Gupta: *Śrī Caitanya-carita*. Bhakti Vedanta Bhagavata Swami (ford.) Gaura Vani Press. Union City, Georgia. 1998.
— Murari Gupta: *Śrī Kṛṣṇa Caitanya Caritāmṛtam*. Haridas Sastri. Vrindavan. 1984.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu
Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.
Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.